

วิทยานิพนธ์

การศึกษาแนวความคิดงานประพันธ์ของ เหียน ล่า เหมย กับเลลา เตอ

A Comparative Study Novels of Nian lamei and Lao she

年腊梅与老舍文学创作比较研究

ชื่อนักศึกษา

Miss Zheng min (郑敏)

รหัสประจำตัว

514058

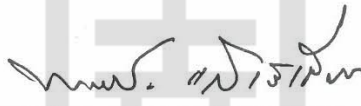
สาขาวิชา

วรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย

ปีการศึกษา

2552

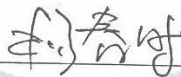
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และสำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา ได้ตรวจสอบและอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2553

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์หยาง ซุนสื่อ)

FAU JUN

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. ฟาน จวิน)

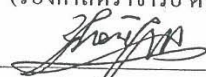
กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. สวี จ่ง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สวี ฮว่า)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. จ้าง ผิง)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(อาจารย์ ดร. สุรสิทธิ์ อมรมณิษศักดิ์)

จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

วิทยานิพนธ์ การศึกษาเปรียบเทียบบทประพันธ์ของ เหนียน ล่าเหมย กับเหลา เส่อ
ชื่อนักศึกษา นางเจิ้ง หมิ่น (郑敏)
รหัสประจำตัว 514058
อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ฟาน จวิน
สาขาวิชา วรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย
ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

ในช่วงปลายศตวรรษที่สิบเก้าถึงช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ยี่สิบ ในขณะที่ประเทศจีน กำลังสืบเสาะหาหนทางแห่งการปลดปล่อยชนชาติและความก้าวหน้าด้วยความทุกข์ระทมขมขื่นอยู่นั้น ประเทศไทยก็ได้ก้าวเข้าสู่ยุคแห่งการตื่นตัวทางลัทธิชาตินิยมภายใต้การคุกคามและบีบบังคับอย่างต่อเนื่องจากเหล่าประเทศมหาอำนาจตะวันตก การสร้างวรรณคดีภาษาจีนในไทยเป็นการบันทึก การเปลี่ยนแปลงทางสังคมไทยอย่างซื่อสัตย์สุจริต เหล่านักประพันธ์ไทยจีนได้อาศัยความรู้ลึกนึ่ก คัดอันลึกซึ้งที่มีต่อมนุษยธรรมและคัมภีร์ทางศิลปะอันยอดเยี่ยม ได้ตีแผ่การดำเนินวิถีชีวิตอัน ทุกข์ยากลำบากของคนไทยในยุคสมัยนั้น

ท่านเหนียนล่าเหมยเป็นตัวแทนผู้ยอดเยี่ยมท่านหนึ่งในกลุ่มนักประพันธ์ไทยจีน ท่าน อาศัยความเห็นอกเห็นใจที่มีต่อประชาชนผู้ใช้แรงงานอันล้าลึกและด้วยหวังลึกในใจตนอันแรงกล้าที่มี ต่อพันธกรณี และภาระหน้าที่ต่อสังคมภายใต้สภาพแวดล้อมการใช้ชีวิตที่ยากเย็นแสนเข็น และพื้นหลัง ทางการเมืองอันปั่นป่วน น่าสะพรึงกลัว และอันตราย ด้วยจิตใจอันรักยิ่งที่มีต่อทั้งประเทศไทย และประเทศจีน จึงได้สร้างบทประพันธ์ดีเด่นที่มีเสน่ห์ศิลปะ และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ด้วย เจตจำนงที่ยืนหยัดต่อสู้อย่างไม่ท้อถอย บทประพันธ์วรรณกรรมของท่านส่วนใหญ่สะท้อนให้ เห็นถึงแก่นแท้ของประชาชนผู้ใช้แรงงานในสังคมชั้นรากฐานและ วิถีดำเนินชีวิตที่ สะท้อนให้

เห็นถึงความขัดแย้งและการต่อสู้ระหว่างกรรมกรกับเจ้าของอุตสาหกรรมขนาดย่อมทั้งได้บรรยายถึงฐานะทางสังคมของสตรีและภาวะการดำรงอยู่ของสตรี

เหนียนล่าเหมย นักประพันธ์ไทย-จีน เป็นตัวแทนวรรณกรรมไทย-จีนท่านหนึ่ง หัวข้อแนวคิดและท่วงทำนองศิลปะในงานประพันธ์ของท่าน เมื่อเทียบกับเหล่าเสือนักประพันธ์จีนยุคสมัยใหม่ มีส่วนที่ละม้ายคล้ายคลึงกันอยู่มากมาย บทความนี้จะใช้วิธีเปรียบเทียบทางวรรณคดีมาวิเคราะห์ห้บทประพันธ์คลาสสิกดั้งเดิมของเหนียนล่าเหมยนักประพันธ์ภาษาจีนของไทย กับเหล่าเสือนักประพันธ์นามอุโฆษยุคสมัยใหม่ของจีน

โดยเริ่มต้นลงมือทำการศึกษเปรียบเทียบอย่างละเอียดจากพื้นเพเบื้องหลัง ภาพลักษณ์ของตัวละคร โครงเรื่องและวิธีการพรรณนา ตลอดจนการนับถือศาสนาและอื่น ๆ วรรณคดีก็คือการสะท้อนชีวิตการสืบเสาะวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและ วรรณกรรมสมัยใหม่ของจีนที่มีผลกระทบต่อนักประพันธ์ไทยถิ่น รวมถึงคุณค่าทางสังคมและ คุณค่าทางศิลปะของบทประพันธ์ที่พวกเขาแต่งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางปฏิบัติและทางประวัติศาสตร์อันลึกซึ้งและยาวไกล วรรณคดีไทย-จีน ได้นำเอาวัฒนธรรมจีนและวรรณคดีจีนดั้งเดิมยอดเยี่ยม ฝังรากอยู่ในไทยและ ผสมผสานกับวัฒนธรรมไทย จนก่อตัวเป็นทัศนียภาพที่มีลักษณะจำเพาะในวรรณคดีภาษาจีนของโลกขึ้น จากการศึกษาเปรียบเทียบประสบการณ์ชีวิต ภาพลักษณ์ตัวละครในบท และ การนับถือศาสนาของนักประพันธ์ทั้งสองท่าน ทำให้ดิฉันมีความเข้าใจในความใกล้เคียงและความแตกต่างระหว่างผลงานของ เหนียนล่าเหมย และเหล่าเสือ โดยทำให้มีความเข้าใจในเชิงลึกของผลงานการประพันธ์ทัศนียภาพและ ฐานะอันสำคัญในประวัติศาสตร์ทางวรรณคดีไทย-จีนของท่านเหนียนล่าเหมยมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: เปรียบเทียบ เหล่าเสือ เหนียนล่าเหมย ความเหมือนกัน

ความแตกต่างกัน

Thesis Title A Comparative Stylistic Study On The Literary Works Of
Nian Lamei And LaoShe

By Mrs. Zheng Min

Identification No. 514058

Advisor Professor Fan Jun

Degree Master (M.A.) of Arts

Major Modern and Contemporary Chinese Literature

Academic Year 2009

ABSTRACT

In the end of 19th century and the first half of 20th century, China explored the way for national development with hardships. Thailand was intimidated by western colonial countries and came into the period of nationalism consciousness. Thai Chinese literature had vividly reflected inconstant history of Thailand. Thai Chinese writers reflected the natural essence of Thai people with their great humanity and exquisite artistic skills.

Nian Lamei was one of those great Thai Chinese writers. She had done a great deal of outstanding works full of artistic charm and historic value rely on the insincere sympathy to working people and the sense of mission and responsibility from her deep heart. Her literature works mainly reflected the natural essence of working people at the bottom of the society, the contradiction and conflict between workers and small-scale industry owners, as well as the female's social status and living condition

Nian Lamei's literature had reached a prominent achievement in Thai Chinese literature in the 20th century. Nian Lamei had formed her unique writing style. Her literature themes, thought tendency and artistic styles shows lots of similarities with Chinese modern writer Lao She. This thesis applies the comparative literature method to analyze the classical works of Thai Chinese writer Nian Lamei and Chinese modern writer Lao She. In the aspects of their life background, their novel characters

construction and image, description techniques, as well as their religions. Thus draw the conclusion through comparative analysis.

Literature reflects life, through investigating how Chinese traditional culture and modern literature influence on Thai Chinese writers. It is found that Thai culture take root of Chinese traditional culture and Chinese literature. Meanwhile, it combines with Thai local culture and forms a unique literature.

The thesis found out the similarities and differences between Nian Lamei and Lao She through comparison and analysis of the two great writers. It also showed that Nian Lamei's realism creation has been a great achievement and taken the important position in the Thai Chinese literature history.

Key words: comparison ;Lao She ; Nian Lamei ; similarities ; differences

论文题目	年腊梅与老舍文学创作比较研究
研究生姓名	郑敏
学号	514058
指导老师	范军教授
学位级别	硕士学位
学科、专业	中国现当代文学
届别/年度	2009

摘 要

十九世纪末至二十世纪上半叶，在中国痛苦地探索民族解放进步道路的同时，泰国也在西方列强的持续威逼下进入民族主义的自觉时期。泰国华文文学创作是泰国社会风云变迁的忠实记录，泰华作家们以他们博大的人道情怀和精湛的艺术功力，形象地呈现了这一时期泰国人民的苦难人生。

在这一泰华作家群体中，年腊梅是一位杰出的代表。她怀着对劳动人民深切的同情及自己内心强烈的使命感和社会责任感，在动荡险恶的政治背景和艰难困苦的生存环境下凭着对中国和泰国那份深切的爱，历尽艰辛，坚忍不拔地创作了极具艺术魅力和历史价值的优秀作品。她的文学创作主要反映的是生活在底层社会的劳动人民的生活本质，工人和小工业主之间的矛盾和斗争，以及女性的社会地位和生存形态的描绘。

笔者认为年腊梅的小说在二十世纪泰华文学史上有突出的成就，形成了自己独特的风格。她的创作题材，思想倾向，艺术风格与中国现代作家老舍有众多相同之处。本文运用比较文学的方法分析泰国华文作家年腊梅和中国现代著名作家老舍的传世经典作品，从两位作家的身世背景，笔下人物形象塑造及描写手法，思想意蕴，宗教信仰等方面入手，进行细致的比较分析。

文学即是反映生活，探究中国传统文化与中国现代文学对泰华作家的影响以及作品的社会价值和艺术价值，有着重大的现实意义和深远的历史意义。泰华文学把中国文化和中国文学的优秀传统植根于泰国的土壤，与泰国文化相结合，形成了世界华文文学中独特的风景线。本文通过对两位作家进行比较研究

分析，找出年腊梅与老舍文学创作的相同点与不同点，从而更深入地理解年腊梅现实主义创作的成就及其在泰华文学史上具有重要地位。

关键词： 比较、老舍、年腊梅、相同点、不同点

绪论

泰华作家活跃在文坛上的历史可追溯到十九世纪二十年代，一批有志之士在动荡险恶的政治背景下，在艰难困苦的生存环境中凭着对中国和泰国那份深切的爱，对劳动人民深切的同情及自己内心强烈的使命感和社会责任感，他们坚忍不拔、历经坎坷，数十年呕心沥血、辛勤耕耘，用优美的中文创作了大量极具艺术魅力、历史价值和社会意义的优秀作品。他们书写的绚丽篇章使我深受感动，由衷敬佩。虽然这一批默默耕耘、无私奉献的文学前辈们，有些已经离开人世，有些也年过花甲。但他们的思想精髓和文学作品为泰华文学史增添了光辉，在鉴赏的同时是值得人们学习、研究和思考的。

泰华优秀的作家之一年腊梅的创作题材、思想倾向和艺术风格与中国现代文学大师老舍先生的作品有很多相似之处。曹禹先生曾说：“老舍留给我们的天上人间、永不休止的乐曲，是悲壮、沉痛、愤怒，但又十分幽默、诙谐、乐观的乐章。”^{[1][P1]}本论文志在研究和对比两位文学大师的作品的同时，真情地缅怀和欣赏中国和泰国华文先辈们的思想之花和艺术之果，希望中国文化和泰华文化继续发扬光大，为人类创作出更美的篇章。

中国现代作家老舍一生创作了大量优秀的作品。老舍先生经历过“五四”思想的洗礼，具有扎实的传统文学底子，又在中西思潮交会和激荡中对中西方文化有着独特而深刻的见解。其作品把目光投注于当时的国民启蒙，表现二十世纪的城市社会、人物和历史。高举着文学“为人生”的大旗，描述了时代命运与个人命运的矛盾，倡导国民精神改造的重要。作品里对中国人因循守旧、保守、善良、蒙昧、知足、要面子、中庸、畏缩、随遇而安等国民性，表达了作者的反思。1966年8月24日，在“文革”中饱受身体和精神摧残的老舍，毅然在北京太平湖投水自尽，从而留下二十世纪中国文坛上最悲绝的背影。鲁迅博物馆馆长孙郁曾撰文道：“当代作家中，没有一个人的死，像他（老舍）那样让后人痛心，其悲壮之志，让一切苟活者顿失光泽。当今天的人们试图对二十世纪那些“被抬高”或“被贬低”的中国作家、中国文学进行重新评判时，老舍其人其文始终是一个屹立不倒的坐标。”^{[2][P3]}

[1][2] 秦文. 老舍北京足迹[J]. http://www.godeyes.cn/html/2008/04/07/google_earth_6781.html, 2008. (4)

对老舍文学的研究几乎是与他的创作同时进行的。自二十世纪以来，朱自清先生于 1929 年写下了首篇老舍研究的评论《老张的哲学》和《赵子曰》。邓绍基的《老舍近十年的话剧创作》和蔡师圣的《略谈老舍早期的小说》。张桂兴先生的《老舍旧体诗辑注》、《老舍年谱》、《老舍资料考释》。这三本书广泛地收集、综汇了老舍先生的作品和研究资料，并加以条理化和系统化，使之具有极高的实用性，成为老舍的文学爱好者和研究者必备的权威工具书。

1984 年，周扬在人民大会堂召开的纪念老舍诞辰八十五周年大会上，发表《怀念老舍同志》，称老舍是“我国‘五四’以来新文学的开拓者之一”，“我国文坛德高望重的杰出代表之一”，“艺术革新家”，“为一切追求进步，追求光明，追求革命的作家作出了足堪垂范的楷模。”^{[1][P199]}

樊俊的老舍研究以开阔的学术视野，深刻透析的理性分析，及博学睿智的学术思想，走在老舍研究的前沿。其中最具代表性的有《论“骆驼祥子”的现实主义》、《走近老舍》。另外，还有孟广先生的《二十年代老舍思想发展初探》、《三十年代老舍思想发展初探》、《老舍研究论文集》。宋永毅的《老舍与中国文化观念》，石兴泽的《老舍文学思想的生成与发展》，范亦豪的《论月牙儿及其在老舍创作道路中的地位》，章罗生的《论四世同堂在老舍创作中的地位》，赵园的《老舍——北京市民社会的表现者和批判者》，刘诚言的《老舍幽默论》，徐德明的《老舍宗教态度与创作》等等。此外，老舍研究的主力军还包含严家炎，钱理群、吴福辉、杨义、温儒敏、王富仁等。

织布女工出身的年腊梅，本名许静华，是泰国华文文学史上的著名女作家。她创作领域广阔，艺术形式多样，作品丰富多产（对泰华文学界而言）。泰华资深作家老羊在《越过泥泞小道的姑娘》里写道：“年腊梅从她稍微懂事到长成大姑娘，过的是算命先生所算到的‘凄惨命’。五岁以后，她的家从富有转入贫寒。小小年纪便分担了家庭生活的担子，从右肩转到左肩，又从左肩转到右肩，默默地走着一条不平凡的路。”^{[2][P9]}

原泰华写作人协会方思若会长对她曾有恰如其分的评价：“李虹（许静华，笔者注）——是近二十年泰华文坛上最杰出的女作家。她写得一手很美的散文，

[1] 舒乙. 我的思念——关于老舍先生[M]. 北京:中国广播电视出版社, 1999. (2)

[2] 陈春陆、(泰)陈小民. 泰国华文文学初探[M]. 广州:新世纪出版社, 1990. (4)

情调怡人，文采淡雅，富于泥土气息；而更突出的表现，是她短篇小说的创作上，对于写人物，刻画性格，塑造形象，着墨传神，栩栩如生。像这样才华横溢的女作家，在泰华文坛上的确难再找到第二个。由此可见，年腊梅在泰华文坛上占有不容忽视的一席之地。”^{[1][P358]}

纵观中泰文学研究界，年腊梅及其作品还没有得到充分地研究。现有比较突出研究成果的有张国培的《20世纪泰国华文文学史》。张国培以欣赏者的角度审视和评价了年腊梅的作品。由介绍年腊梅的身世背景、家庭情况、创作经历到分析她作品的写作手法、语言特点、思想、艺术价值，及作品中塑造的人物形象等，从而向读者表明年腊梅作品的可读性和可贵性。另外，刊登在海南师范学院学报（人文社会科学版）1994年第2期的《年腊梅创作论》，这是中国国内自1994年来唯一的一篇关于年腊梅文学的研究文章。在泰国，洪林的《泰华文学史》中，也有介绍年腊梅的生平和作品的章节。此外，在年腊梅作品的前言和后记中也有一些介绍和简评。但是，迄今还没有一篇关于年腊梅及其作品的专题研究的硕士学位论文。笔者认为年腊梅的小说在二十世纪泰华文学史上有突出的成就和重要贡献，年腊梅的文学创作特点是根据其自身经历和感受描写社会底层民众的人生百态和社会现状。与老舍的作品有极其相似之处。

鉴于年腊梅和老舍的生活背景，创作题材，写作手法等众多的相似之处，本文志在比较研究二者在人生经历与文学创作方面的特点。本文作为首篇以泰华作家与中国作家比较研究的文章，视角独特，手法新颖，有开先河的重要意义。本课题试图通过运用文本分析和比较文学的研究方法，同时从宗教学的角度来透视年腊梅和老舍笔下的人物。以年腊梅的小说为个案，来探究中国传统文化与中国现代文学对泰华作家的影响，从而更深入地理解年腊梅现实主义创作的成就及其在泰华文学史上具有的重要地位。从两位作家的身世背景，创作思想，笔下人物形象塑造及创作手法，语言特点，宗教信仰等方面入手，通过分析比较从而得出结论。

本文共有三章。分析作品主要涉及两位作家笔下的妓女，工人和小业主，市民。本文主要分析作品：中国现代文学大师老舍先生：《《四世同堂》、《骆驼祥子》、《月牙儿》、《微神》等。泰华著名作家年腊梅女士：《黑腊肠》、《湄

[1] 陈茂贤主编. 海外华文文学史（第二卷）[M]. 厦门：鹭江出版社，1999. (8)